

**Fylkesmannen
i Buskerud**

Ringerike kommune
Postboks 123 Sentrum
3502 Hønefoss

12/5340-31 12196/14

157/22

Vår dato: 06.05.2014
Vår referanse: 2014/2375
Arkivnr.: 423.1
Deres referanse:

Saksbehandler: Tone Hau Steinnes

Innvalgstelefon: 32266670

Ref. HMA 5/6-2014

A

**Ringerike kommune - gbnr 157/22 - Brekkebygda - klage på forlengelse av
antennemast**

VEDTAK

**Klagen tas ikke til følge. Fylkesmannen stadfester Ringerike kommunes vedtak av
8. januar 2014.**

**Fylkesmannens vedtak er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje
ledd.**

Fylkesmannen viser til oversendelse mottatt 2. april 2014.

Sakens bakgrunn

Saken gjelder søknad om dispensasjon fra avstandskravet i plan- og bygningsloven § 29-4, 2. ledd, for oppføring av antennemast for mobilnett på eiendommen gbnr. 157/22.

Opprinnelig søkte Teknisk Konstruksjons Service AS/Telenor Norge AS kun om oppføring av antennemast på eiendommen. Det ble ikke søkt om dispensasjon.

Ringerike kommune godkjente søknaden i vedtak av 17. desember 2012.

Vedtaket ble påklaget av Jan Petter Kolve, eier av naboeiendommen gbnr. 157/4 og eiendommen gbnr. 157/23, i brev av 19. desember 2012.

Fylkesmannen opphevet i vedtak av 13. mai 2013 kommunens vedtak. Begrunnelsen for opphevingen var at tiltaket var avhengig av dispensasjon fra avstandskravet i plan- og bygningsloven § 29-4, 2. ledd, og at slik dispensasjon verken var omsøkt eller behandlet av kommunen. Saken ble sendt tilbake til kommunen for ny behandling.

Teknisk Konstruksjons Service AS/Telenor Norge AS søkte i brev av 31. oktober 2013 om dispensasjon for oppføring av en 30 meter høy antennemast nærmere enn 15 meter fra nabogrense.

Ringerike kommune godkjente søknaden i vedtak av 8. januar 2014.

Vedtaket ble påklaget av Jan Petter Kolve i brev av 20. januar 2014. Det er denne klagen som behandles i det følgende.

I klagen anføres det at klager har et familiemedlem som blir syk av stråling, og at de har skaffet seg fritidseiendommen nettopp for å få et «fristed» fra stråling. Statens strålevern opererer med grenseverdier som sier at denne strålingen ikke er farlig, men det hjelper lite for den som blir dårlig. Dessuten er det stor uenighet i nasjonale og internasjonale fagmiljøer om skadeligheten av strålingen.

Videre viser klager til Telenors vurderinger av plassering av masten i området. Klager bemerker at det er «heldig» for Telenor at de tekniske undersøkelser som er gjort fører frem til at det best egnede stedet for masten er på Telenors egen tomt.

Klager skriver at Telenors bemerkninger om at den estetiske innvirkningen i området vil være liten er provoserende.

Avslutningsvis skriver klager at dersom masten blir bygget, må han sannsynligvis selge tomten. Dette vil bli vanskelig når det ligger en høy mast like inntil, og vil i alle tilfelle medføre en langt lavere pris enn ellers. Klager forstår at Telenor sparer penger på å sette opp masten på sin egen tomt fremfor å kjøpe en ny, men synes ikke det er rimelig at regningen for dette i praksis blir sendt til ham.

Fylkesmannen viser for øvrig til klagen i sin helhet.

Klagen ble 24. mars 2014 behandlet av hovedkomiteen for miljø- og arealforvaltning, som ikke fant grunnlag for å ta klagen til følge.

Fylkesmannen har tatt saken opp til behandling i medhold av plan- og bygningsloven § 1-9 jf. Kommunal og regionaldepartementets brev av 28. september 2009 der behandlingen av klagesaker under departementets ansvarsområde er delegert til Fylkesmennene.

Fylkesmannens merknader

Oppføring av antennemast er et søknadspliktig tiltak etter plan- og bygningsloven § 20-1 bokstav a.

Klagerett og klagefrist

Klager har rettslig klageinteresse i saken fordi han er eier av naboeiendommen. Klager har dermed adgang til å klage på vedtaket, jf. forvaltningsloven § 28.

Klagen er fremsatt innen klagefristen etter forvaltningsloven § 29.

Planstatus

Eiendommen ligger innenfor et område som i kommuneplan for Ringerike kommune 2007-2019 er avsatt til landbruk-, natur- og friluftsområde. Etter kommuneplanen § 2.1 er det tillatt med etablering av «*mindre kraft-/telefonledninger for boliger og stedbunden næring, kommunikasjonsmaster og tiltak i forbindelse med kommunaltekniske anlegg.*» Omsøkte tiltak er således i samsvar med kommuneplanen.

Stråling

Klager har vist til at han har et familiemedlem som blir syk av stråling. Dette ble også anført i klagen på vedtaket av 17. desember 2012.

Fylkesmannen har behandlet anførselen i vårt vedtak av 13. mai 2013, og vi viser derfor til våre vurderinger der. I tillegg viser vi til uttalelse på Statens stråleverns hjemmesider, <http://www.nrpa.no/temaartikler/91126/basestasjoner>, hvor det står følgende:

«Ikke helserisiko

Slik antennene normalt er montert, vil det være svært lave nivåer på radiobølgene der vanlig ferdsel forekommer. Strålevernet har i samarbeid med de andre nordiske landenes strålevernsmyndigheter vurdert om base-stasjoner innebærer noen helserisiko. Konklusjonen er at det per i dag ikke finnes vitenskapelige holdepunkter for at eksponering fra basestasjoner forårsaker negative helseeffekter, så lenge anbefalte grenseverdier fra den internasjonale strålevernkommissjonen for ikke-ioniserende stråling, ICNIRP*, ikke overskrides. Vurderingen er basert på kvalitetssikret forskning på mulige helseeffekter av slik eksponering.

Statens strålevern og Post- og teletilsynet har utført mange målinger, og nivåene er normalt under en tusendel av eksponeringsgrenser anbefalt av ICNIRP*.»

Stråling gir ikke grunnlag for å avslå det omsøkte tiltaket.

Dispensasjonsvurderingen

Omsøkt tiltak er en antennemast på 30 meter som skal plasseres mindre enn 15 meter fra nabogrensen. Plan- og bygningsloven § 29-4, 2. ledd, lyder som følger:

«Hvis ikke annet er bestemt i plan etter kapittel 11 eller 12, skal byggverk ha en avstand fra nabogrense som minst svarer til byggverkets halve høyde og ikke under 4 meter.»

Tiltaket er avhengig av dispensasjon fra bestemmelsen for å kunne gjennomføres.

Med hjemmel i plan- og bygningsloven § 19-2 kan kommunen gi dispensasjon fra § 29-4, 2. ledd, dersom hensynene bak bestemmelsen ikke blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må fordelene ved å gi dispensasjon være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Dette innebærer at det normalt ikke vil være anledning til å gi dispensasjon når hensynene bak bestemmelsen det søkes dispensasjon fra fortsatt gjør seg gjeldende med styrke.

Det skjønn kommunen skal utøve når den vurderer om dispensasjon skal gis, er underlagt omfattende begrensninger. Utgangspunktet for en dispensasjon er at denne må være til fordel for *allmennheten*, og ikke private interesser. Sivilombudsmannen har uttrykt at det må foreligge spesifiserte, klare grunner av en slik karakter og en slik tyngde at de kan slå igjennom overfor de hensyn den aktuelle plan eller bestemmelse skal ivareta. Kun de grunner som ligger innenfor de rammene plan- og bygningsloven angir, er relevante i vurderingen.

Kommunen skriver i sitt vedtak at det er lagt vekt på at mobildekning er viktig i situasjoner hvor man trenger hjelp. Riksvei 7 er under bygging og skal stå ferdig sommeren 2014, og da vil det være viktig å ha mobildekningen på plass.

Kommunen bemerker at den aktuelle tomten er for liten til at det kan oppnås avstand på 15 meter til nabogrense. Endret plassering av masten på den aktuelle eiendommen synes ikke relevant å vurdere nærmere, og kommunen anser ut fra klagers argumenter at en annen plassering heller ikke ville innebære noen særlig forskjell for klager.

Videre viser kommunen til at § 29-4 skal sikre lys, luft og åpenhet mellom bygg, og en viss avstand mellom nabobebyggelse. Av andre vurderingskriterier nevnes visuelle kvaliteter og miljøforhold.

Kommunen viser til rundskriv H-18/90, som sier at tiltakshavers ønske om plassering forutsettes etterkommet der ikke avgjørende grunner taler mot dette. Kommunen kan ikke se at en plassering ca. 60 meter fra nabobebyggelse kan sies å innebære en betydelig ulempe for en nabo, når avstandskravet til grensen er 15 meter. Klagers eiendom gbnr. 157/4 som grenser til den aktuelle eiendommen, er ubebygget. Det er et generelt byggeforbud i området, og dersom det skulle bli tillatt bebyggelse på klagers eiendom i fremtiden, vil eiendommen i sin størrelse muliggjøre mange alternative plasseringer.

Etter en samlet vurdering anser kommunen at fordelene ved å gi dispensasjonen vil være klart større enn ulempene for friluftslivet, naturmiljøet eller allmenne interesser.

Fylkesmannen legger i denne saken vekt på at det omsøkte tiltaket fremstår som et nødvendig tiltak for å sikre mobildekningen i området langs ny riksvei 7. Avstandskravet i plan- og bygningsloven § 29-4, 2. ledd, er først og fremst begrunnet ut fra brannsikkerhetshensyn, samt hensynet til naboer, ved at det sikrer rom, utsikt og lys til den enkelte eiendom. Antennemasten er 30 meter høy, men er ellers en relativt slank konstruksjon som vil ha svært liten påvirkning på brannsikkerhet, rom, utsikt eller lys for naboeiendommen. Klagers eiendom gbnr. 157/4, som ligger inntil den aktuelle eiendommen, er heller ikke bebygget, og bebyggelsen på klagers andre eiendom, gbnr. 157/23, ligger ca. 60 meter unna. Fylkesmannen kan ikke se at en dispensasjon som omsøkt vil medføre at hensynene bak bestemmelsen blir tilsidesatt.

Fylkesmannen er videre av den oppfatning at fordelene ved en dispensasjon er klart større enn ulempene. Tilstrekkelig mobildekning er viktig i nødsituasjoner. Det omsøkte tiltaket vil forbedre dekningen langs riksvei 7. Den anførte fordel er etter dette en fordel for *allmennheten*, og ikke for private interesser. Vi har forståelse for at klager ikke ønsker en høy mast i nærheten av sin eiendom, men ulempene tilknyttet estetikk er ikke av en slik karakter at de kan sies å veie tyngre enn den fordel en dispensasjon vil medføre.

Etter en samlet vurdering er Fylkesmannen kommet til at en dispensasjon som omsøkt ikke vil medføre at hensynene bak bestemmelsen i § 29-4, 2. ledd, vil bli vesentlig tilsidesatt. Fordelen ved en dispensasjon er klart større enn ulempene. Vilklårene for å gi dispensasjon er dermed oppfylt.

Fylkesmannen har vurdert klagers øvrige anførsler, men har etter en samlet vurdering kommet til at disse ikke kan føre frem.

Konklusjon

Fylkesmannen finner etter dette at kommunen har hjemmel for sitt vedtak og har ikke merknader til det utviste skjønn.

Etter fullmakt

Rune Fredriksen
seniorrådgiver/fagansvarlig

Tone Hau Steinnes

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten underskrift

Kopi til:

TKS Teknisk konstruksjonsservice AS	Postboks 96 Manglerud	0612	OSLO
Jan Petter Kolve	Munkerudveien 26c	1163	OSLO
Telenor Norge AS	Snarøyveien 30	1331	FORNEBU